А де ж ти бував, мій синку малий?
А де ж ти бував, улюблений мій?
Я лазив на двадцять імлистих верхів'їв,
Я брів шістьома кривими дорогами,
Я дерся крізь нетрі семи темних пралісів,
Я був біля мертвих п'ятьох океанів,
Я виходив тисячі миль в пащі цвинтаря,
І проливний, і проливний, і проливний, і проливний,
І проливний дощ скоро вдарить.

А що ж ти бачив, мій синку малий?
А що ж ти бачив, улюблений мій?
Бачив я немовля і вовків кругом нього,
Бачив шлях із алмазів і нікого на ньому.
Бачив гілку суху, із якої кров капала,
Бачив зали, де кров з молотків цебеніла,
Бачив білу драбину, затоплену хвилями,
Бачив безліч промовців, язики в них поламані,
Бачив зброю і леза в руках малих підлітків,
І проливний, і проливний, і проливний, і проливний,
І проливний дощ скоро вдарить.

А що ж ти чув, мій синку малий?
А що ж ти чув, улюблений мій?
Я чув, як грім гуркотів застережливо,
Я чув гуркіт хвилі, що може втопити світ,
Я чув сто барабанщиків, їхні руки мигтіли,
Я чув шепіт мільйонів, ніхто їх не слухав,
Я чув стогін голодного й сміх надовкола,
Я чув пісню поета, що вмер у канаві,
Я чув плач, то був клоун на темній алеї,
І проливний, і проливний, і проливний, і проливний,
І проливний дощ скоро вдарить.

А що ж ти зустрів, мій синку малий?
Кого ж ти зустрів, улюблений мій?
Я зустрів малюка біля мертвого поні,
Я стрів білого пана, що гуляв з чорним псом,
Я зустрів юну жінку, її тіло палало,
Я зустрів одну дівчину, вона дала мені райдугу,
Я зустрів чоловіка, зараженого любов'ю,
Я зустрів чоловіка, зараженого ненавистю,
І проливний, і проливний, і проливний, і проливний,
І проливний дощ скоро вдарить.

А що ти робитимеш, синку малий?
А що ти робитимеш, улюблений мій?
Я збираюся йти, поки дощ не ударив,
Я піду у найглибші, найдрімучіші нетрі,
Де людей так багато, а їх руки порожні,
Де частинки отрути наповнюють води,
Де хатинка в долині зустрічає в'язницю,
А обличчя катів завжди добре приховані;
Там де голод бридкий, а про душі забули,
Там де чорний це колір, а нуль це твій номер,
І я це розкажу, я цим буду жити і дихати,
І відлунням від гір увійду в кожну душу,
І я буду пливти, аж прийдеться тонути,
Та я чутиму пісню іще й не почавши співати —
І проливний, і проливний, і проливний, і проливний,
І проливний дощ скоро вдарить.